Matei 13,14
*** Studiu biblic**:
Matei 13 se vorbeşte despre Împărăţia cerurilor în 7 pilde:
-pilda semănătorului, pilda neghinei, pilda grăuntelui de muştar, pilda cu aluatul, pilda cu o comoară ascunsă într-o ţarină, pilda cu mărgăritarul de mare preţ, pilda năvodului.

Matei 14:1-12 Ioan Botezătorul este omorât.
Matei 14:13-21 minunea înmulţirii a cinci pâini şi a doi peşti (5000 de bărbaţi, afară de femei şi de copii).
Matei 14:22-33 Isus umblă pe ape.
Matei 14:34-36 Vindecări la Ghenezaret.

Matei 15:1-20 Nu ce intră în gură spurcă pe om,ci ceea ce iese.
Matei 15:21-28 O credinţă mare.
Matei 15:29-31 Vindecări lângă Marea Galileii.
Matei 15:32-39 Înmulţirea a 7 pâini şi puţini peştişori (4000 de bărbaţi, afară de femei şi de copii).
Temă: Descrie cele 2 înmulţiri ale pâinilor şi a peştilor,asemănări şi diferenţe!

Feeding the 5,000	**Feeding the 4,000**
Primarily Jews	Primarily Gentiles
In Galilee near Bethsaida	In the Decapolis
Five loaves and two fish	Seven loaves and a few fish
12 baskets of scraps	7 baskets of scraps
People with Jesus one day	People with Jesus three days
Spring season	Summer season
Jews tried to make Jesus king	No popular response

Desfăşurare:
***Matei 13** *Pilda semănătorului*. Sunt 4 feluri de pământ:
- Lângă drum. v1+v.19 (explicaţia). Nu a rodit.Care sunt cauzele?
- În locuri stâncoase v.5+v.20 (explicaţia). Nu are rădăcină, nu ajunge la rodire.
- Între spini v.7+v.22 (explicaţia). Înecat de îngrijorări,ajunge neroditor.
- În pământ bun v.8+v.23 (explicaţia).1 grăunte dă 100%, altul 60%,altul 30%.

**Pilda grâului şi a neghinei*:împreună până la seceriş:
-un om a semănat sămânţă bună,dar pt.că oamenii nu veghează, cel rău seamănă neghină şi pleacă. Cele 2 culturi seamănă între ele. Diferenţa o va face judecata.

**Pilda grăuntelui de muştar*:
-sămânţa reprezintă începuturile umile ale împărăţiei. La început împărăţia a fost păstrată relativ mică şi curată, ca urmare a persecuţiilor. Apoi au

venit păsările şi şi-au făcut cuiburile în ea. Isus a explicat că păsările îl reprezeintă pe cel rău (v. 19). împărăţia a devenit cuib pentru Satana şi agenţii lui. Astăzi sub umbrela creştinătăţii se ascund sisteme care îl resping în mod categoric pe Hristos.

**Pilda aluatului*: un aluat pus în 3 măsuri de făină. Aluatul este întotdeauna un simbol al răului în Biblie. Când Dumnezeu le-a poruncit membrilor poporului Său că scoată din casele lor aluatul (Ex. 12:15), ei au înţeles că acesta era un lucru rău.
Dacă mânca cineva vreun lucru dospit, din prima până în a şaptea zi a Praznicului Pâinii Nedospite,urma să fie nimicit din Israel. Isus ne-a prevenit împotriva aluatului fariseilor şi al saducheilor (Mat. 16:6, 12) şi a aluatului lui Irod,adică învăţătura lor (Marcu 8:15).
La 1 Corinteni 5:6-8, aluatul este definit drept răutate şi rău, iar contextul versetului 9 din Galateni 5 arată că, *acolo* aluatul înseamnă învăţătura falsă, în general, aluatul înseamnă fie o doctrină nefastă, fie o purtare rea. Aşadar, în această pildă, Domnul ne previne asupra puterii de pătrundere a răului, care lucrează în împărăţia cerurilor. Pilda seminţei de muştar ne arată răul în caracterul extern al împărăţiei. Pilda de faţă ne arată procesul intern de stricăciune care avea să se producă.

**Pilda cu comoara ascunsă în ţarină*:
-omul este chiar Domnul Isus. Comoara reprezintă rămăşiţa evlavioasă de iudei credincioşi, cei care existau şi pe vremea lucrării Domnului Isus pe pământ şi care vor exista din nou după răpirea Bisericii. Iudeii credincioşi sunt ascunşi în ţarină în sensul că ei sunt împrăştiaţi în toată lumea şi într-un sens nimeni nu ştie de ei, decât Dumnezeu. Isus este înfăţişat aici ca descoperind comoara, mergând apoi la cruce, pentru a da tot ce avea cu scopul de a cumpăra lumea (2 Cor. 5:19; 1 Ioan 2:2), în care se află ascunsă comoara. Israelul răscumpărat va fi dat la iveală, scos din ascunzătoare, când va veni Izbăvitorul din Sion şi-Şi va întemeia mult-aşteptata împărăţie mesianică.

**Pilda cu mărgăritarul de mare preţ*:
-negustorul este Domnul Isus. Mărgăritarul (perla) este biserica. La Calvar El a vândut tot ce a avut pentru a cumpăra acest mărgăritar de mare preţ. După cum o perlă se formează în interiorul unei stridii prin multă suferinţă, cauzată de iritarea produsă de un grăunte de nisip ce pătrunde în corpul ei, tot aşa biserica s-a format prin străpungerea şi rănirea trupului Mântuitorului.

**Pilda năvodului*:
-timpul este vremea de pe urmă, adică sfârşitul perioadei Marii Strâmtorări. Este timpul celei de-a doua veniri a lui Cristos. Pescarii sunt îngerii. Peştii buni sunt cei neprihăniţi, adică cei salvaţi, atât dintre iudei, cât şi dintre Neamuri. Peştii răi sunt cei nelegiuiţi, adică oamenii necredincioşi din toate rasele. Are loc un proces de separaţie, după cum am văzut în parabola cu grâul şi neghina (v. 30, 39-43). Cei neprihăniţi intră în împărăţia Tatălui lor, în vreme ce nelegiuiţii sunt trimişi în locul de foc, unde va fi plânsul şi scrâşnirea dinţilor.

***Matei 14:1-12** . Irod Antipa nu ştie ce să creadă despre Isus. Se repovesteşte scena omorârii lui Ioan Botezătorul. Irod credea că Isus este Ioan Botezătorul înviat, şi că de aceea se fac minuni prin el. Din pricina păcatului preacurviei în care trăia Irod cu nevasta fratelui său,Filip, Ioan Botezătorul îl condamna public, iar Iord ar fi vrut să-l omoare, dar nu voia ca prin acest fapt să ajungă să fie urât de popor, care-l considera pe Ioan B. prooroc.De aceea l-a prins pe Ioan B. l-a

legat şi l-a pus în temniţă. Prilejul pentru a-l omorî a venit cu ocazia zilei de naştere a lui Irod. Fata celei cu care trăia a dansat, iar lui Irod i-a plăcut şi i-a promis că-i va da orice. Aici îşi intră în rol mama fetei care se simţea umilită de Ioan B.şi a sfătuit-o pe fată să ceară capul lui Ioan B.Astfel şi-a sfârşit viaţa Ioan B.Ucenicii lui Ioan B. s-au dus de i-au luat trupul, l-au îngropat,şi s-au dus de au dat de ştire lui Isus.

**Matei 14:13-21 minunea înmulţirii pâinilor*.
Când a auzit Isus că Irod este tulburat de vestea cu privire la minunile Sale, S-a retras cu barca într-un loc tainic lângă Marea Galileii. Putem fi siguri că nu frica L-a mânat acolo. El ştia că nimic nu I se putea întâmpla până ce nu I-a sosit ceasul.
Nu cunoaştem motivul principal care L-a determinat să plece, dar un motiv secundar a fost probabil faptul că ucenicii tocmai se întorseseră din misiunea lor de propovăduire (Marcu 6:30; Luca 9:10) şi aveau nevoie de o perioadă de odihnă şi linişte. Numai că mulţimile au dat năvală din oraşele şi satele dimprejur, luându-Se după El pe jos. Când a tras la mal, oamenii îl şi aşteptau deja acolo. Departe de a fi iritat de această intruziune, Domnul nostru, plin de compasiune, S-a apucat imediat de lucru şi ia vindecat pe bolnavi.
Când s-a lăsat seara, adică după ora 3 după-amiază, ucenicii Lui şi-au dat seama că sunt confruntaţi cu o criză. Atâta lume era adunată acolo şi nu aveau ce să dea oamenilor să mănânce! I-au cerut voie lui Isus să se ducă în satele din jur să facă rost de mâncare. Cât de puţin înţelegeau ei inima lui Cristos şi ce greu le era să pătrundă puterea Lui! Domnul i-a asigurat că nu e nevoie să facă acest lucru. De ce să plece oamenii de la Cel care, cu braţele deschise, hrăneşte orice fiinţă vie? Apoi i-a surprins pe ucenici, spunându-le: **„Daţi-le voi să mănânce!"** Au rămas total descumpăniţi. „Cum să le dăm să mănânce? Când nu avem decât cinci pâini şi doi peşti?" Ei au uitat complet că-L aveau şi pe Isus cu ei. Cu multă răbdare, Mântuitorul le-a spus: „Aduceţi-i aici la Mine." Aceasta era atribuţia lor. Parcă-L vedem pe Domnul Isus, spunându-le oamenilor să se aşeze pe iarbă. Luând cele cinci pâini şi cei doi peşti, El a mulţumit şi le-a dat ucenicilor, care leau împărţit mulţimilor. După ce s-au săturat cu toţii, s-au strâns douăsprezece coşuri pline cu rămăşiţe. A rămas mai mult când a terminat de hrănit mulţimile, decât atunci când a început. Remarcabil e că s-a strâns câte un coş de fiecare ucenic necredincios. Şi o mulţime de circa 10 000 până la 15 000 de oameni a fost hrănită (cinci mii plus femei şi copii).
Minunea aceasta constituie o lecţie spiritual pentru ucenicii din orice generaţie. Nu vor lipsi nicicând mulţimile de oameni flămânzi. întotdeauna se va găsi un mic grup de ucenici cu resurse aparent jalnic de mici. Şi întotdeauna va fi alături şi Mântuitorul plin de compasiune. Când ucenicii sunt dornici să-1 dea Lui tot puţinul lor, El va înmulţi acel puţin, facându-1 îndestulător pentru a hrăni mii de oameni.

**Matei 14:22-33 Isus umblă pe ape*. Minunea anterioară i-a asigurat pe ucenici că îl urmează pe Unul care poate să le împlinească din belşug nevoile. Acum ei învaţă că El poate să-i şi apere şi să-i umple de putere ca nimeni altul.
-14:22,23 în timp ce trimitea mulţimile la casele lor, Isus le-a spus ucenicilor să intre în barcă şi să pornească înapoi, spre malul celălalt al lacului. Apoi El s-a suit pe un munte, să se roage. Când s-a înnoptat, adică după asfinţitul soarelui, El se afla singur acolo.
-14:24-27 între timp, corabia era învăluită de valuri, în mijlocul mării, având împotrivă un vânt puternic. Pe când valurile izbeau în corabie, Isus a văzut necazul ucenicilor. La

a patra strajă din noapte (adică între 3 şi 6 dimineaţa), El a venit la ei, umblând pe mare. Crezând că este o nălucă, ucenicii au fost cuprinşi de panică. Dar imediat ei au auzit glasul liniştitor al Stăpânului şi Prietenului lor, care le-a spus: „îndrăzniţi! Eu sunt; nu vă temeţi!"

Cât de bine se potriveşte acest îndemn cu propria noastră experienţă! Şi noi suntem adesea loviţi de furtunile vieţii, descumpăniţi şi disperaţi. Mântuitorul pare atât de departe de noi. Dar El se roagă tot timpul pentru noi. Când ni se pare că noaptea este cea mai întunecată, El este în realitate lângă noi. Adesea nu suntem în stare să-L recunoaştem nici în aceste clipe critice şi, prin urmare, tragem semnalul de alarmă. Iar apoi auzim glasul Său plin de mângâiere şi ne aducem aminte că valurile care ne-au îngrozit se află sub picioarele Sale!

-14:28. Când Petru a auzit binecunoscutul glas al Mântuitorului, atât de îndrăgit de el, a fost cuprins de entuziasm şi afecţiune pentru Isus. „Doamne, dacă eşti Tu, porunceşte să vin la Tine pe ape." Departe de a ne poticni de acest „dacă" din cererea lui Petru, ca o expresie a micii sale credinţe, mai degrabă ar trebui să remarcăm cât de mare a fost, în realitate, încrederea sa în Domnul Isus. Petru a sesizat că poruncile Domnului au capacitatea de a-1 învrednici pe cel căruia îi erau adresate, că El furnizează puterea de a duce la îndeplinire toate poruncile pe care le rosteşte.

-14:29-33 De îndată ce Isus a spus: **„Vino,"**.... Petru a sărit afară din corabie şi a început să umble pe apă, venind către El. Cât timp a avut privirea aţintită asupra lui Isus, a fost în stare să înfăptuiască imposibilul; dar de îndată ce s-a îngrijorat cu privire la vântul puternic, a început să se scufunde. Disperat, el a strigat atunci: **„Doamne, scapă-mă!"**

Domnul 1-a luat de mână, 1-a dojenit cu blândeţe pentru puţina credinţă de care a dat dovadă şi 1-a dus înapoi în corabie. De îndată ce a urcat Isus în corabie, vântul a încetat. A urmat o exclamaţie: **„Cu adevărat, Tu eşti Fiul lui Dumnezeu!"**

Ca umblatul pe apă, viaţa creştină este imposibil de trăit doar cu puterile noastre omeneşti. Ea poate fi trăită numai prin puterea Duhului Sfânt. Atâta timp cât ne dezlipim privirea de la orice obiecte din jurul nostru, aţintindu-ne ochii doar asupra lui Isus (Ev. 12:2), vom trăi experienţa unei vieţi supranaturale. Dar în clipa în care devenim preocupaţi de noi înşine sau de împrejurările prin care trecem, începem să ne scufundăm.

*Matei 14:34-36 Vindecări la Ghenezaret.

Aceste câteva versete ne vorbesc trei lucruri:

1.Arată că iubirea şi slujirea Domnului Isus e faţă şi de masele largi de oameni din afara Israelului. Matei 4:23-25 spune că I s-a dus vestea în toată Siria, şi nu numai.

2.Arată că Isus a continuat să slujească mulțimile, chiar dacă El și-a concentrat lucrarea asupra ucenicilor Săi.

3.Isus nu s-a temut că va deveni necurat prin contactul cu poporul bolnav. El a făcut pe oameni curaţi, mai degrabă decât să devină necurat prin aceste contacte. Câtă deosebire între Domnul isus şi cărturari vremii care se fereau să se atingă de ceva necurat.

Matei 15. Dispute, vindecări şi minuni.